

Прилози
за Ново Добротољубље

(наставак)

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Коме дојади живот, тај се свесно и вољно окреће ка изумирању и смрти као решењу.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Наше делање на Земљи стално нас уверава да ми ништа не можемо учинити ваљано док у све не унесемо свој поетски етос. Све оно важно што чинимо тешко је саопштиво, те смо принуђени да у помоћ призивамо надахнуће. Управо оно прожима наш етос поезијом и наше стајање увек подиже до степена живота, не спуштајући га никако на степен смрти. Зато смо сви ми, као деца Божја, жива, и животом управљана песничка бића, која пре свега певају за живот. Наравно да су око нас и бића одметнута од песме, неопредељена за живот, па и самој смрти наклоњена, али ми треба и за њих саме да певамо; под једним условом: да је наша песма истинита и надахнута.

Песма по себи везана је за *Првог поету* и *Протоса песме*. Зар онда не би требало по правилу да она буде окренута радости, светлости и светости?! Одговор мора бити потврдан. Из заметка песме да происходи и само цветање човечије личности, способне да пева. Та датост дакле уноси се у песму у мери поистовећења са *прототипом песме*. И опет, ради постигнућа сврхе: искуства и циља певања за *Протоса* и пред Њим. Дакле увек у Његовој Заједници и за заједницу са Њим. А када се оно сушто више не може описивати нити анализирати песмом, тада се одсјајем песме могу блажити и ублажавати наша стања. И то слободно и распевано пред *Протосом песме*, пред Богом Самим, без тескобе и сувишног обазирања да ћеш пореметити сами етос њезин. Зато је увек најважније то што бива пред Животодавцем и што о животу сведочиш као о Његовом дару теби.

Збирка песама (*Песма Осмог дана*) још једна је од ређих распеваних, светлећих и крепећих нас књига, и она нам долази од стране преосвећеног епископа бијељинскога и зворничко-тузланскога господина Фотија. Имајући у виду његов досадашњи издавачки књижевни опус, кажимо отворено да је тај опус једно замашно списатељско и књижевно-издавачко остварење и наслеђе у нашој помесној Цркви! Наслеђе заокружено, и првенствено црквено. Оно ће зато пастирски увек успешно обогаћивати духовну децу-којој је првенствено и намењено.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Кад падне непријатељ твој, немој се радовати, и кад пропадне, нека не игра срце твоје (Приче Соломонове 24, 17).

Не радовати се паду
човека брата створеног за живот.

Не радовати се пропасти онога
кога Бог жали и због чега Он
као његов Родитељ губи.

А ту су и Анђели
који узимају учешћа у тузи
због губитка нашега брата;
због његова пада у прелест.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Брод Српске Цркве плови између *скили ке харибди*. И међусобни односи њених чланова протичу у том знаку. Душе не дају једна другој *своја недра* и зато касне да развију своја једра па се и разбијају о хридине.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

*Другу Хвалитну стихиру гласа четвртога на Јутрењи Петрова-дне треба завршити раније и овако (и на пријем изобилне благодати призвао.), или пак језуитску интерполацију (по казивању надбискупа призренског Марка Сопија и епископа рашко-призренског Павла) (и тебе је, као камена непостидног цркви на назидање и за **темељ** – преосмислити уметком – **покајања** положио.).*

Христове речи упућене Апостолу Петру дотичу саму ивицу римокатоличког петровског примата, па и само варничење изазивају, али се не претачу у њега, нити се са њим преклапају, односно се са њим не претапају. Јер речи Господње о улози Апостола Петра у Цркви заиста су најрадикалније које су икада изговорене: *А и ја теби кажем да си ти Петар, и на томе камену сазидаћу Цркву своју, и врата пакла неће је надвладати* (Јн. 1, 42; Еф 2, 20). И још јаче: *И даћу ти кључеве Царства небескога: и што свежеш на земљи биће свезано на небесима; и што раздријешиси на земљи биће раздријешено на недесима.* (Мт. 18, 18).

Осим тога, није само Апостол Петар *камен вере*, него су то и други: *Назидани на темељу апостола и пророка, где је угаони камен сам Исус Христос* (Ефес. 2, 20. Пс. 118, 22. Рим. 9, 33; 10, 11; 1 Пет. 2, 6, 7; Мт. 21, 42; 1, 21; Дела 4, 11).

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Докле и сенка Апостола Петра исцељује онога преко кога је прешла, дотле ни сав посвећенички живот некога пастира не може баш никога покренути на покајање.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Само Англосаксонац, односно Енглец односно Дарвин може да постави ствари тако да у еволуцији не буде Творца, да не постоји умни нацрт нити циљ развитака односно Домострој. И да преживљавање у биолошком смислу не треба да зависи од моралних квалитета, вере или привлачности (в.: Уле Мартин Хејстад, *Културна историја душе*, Карпос 2018, 260).

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Фридрих Ниче песник, с правом тражи да буде оно што он само назире да би хтео бити: *Требало је да пева, та нова душа – а не да говори!* Али сцрквљена и црквена душа је баш таква, од самога свога почетка! Таква дакле у целокупном трајању свом: од пребивања у Рају до данашњега дана.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Ко живи за похвалу и од похвала тај никада неће одрасти нити постати зрео.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Нечији текст одјекује као празан или напуштени стан, док је текст неког другог аутора попут стана усељеног и уређеног.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Научењаци који трагају за човековим претком-приматом и који доводе изглед праисторијских људи у тесну везу са природном и животном околином, нису просветљени Духом библијске истине! Свети Јован Крститељ би се после Прародитеља Адама и Еве могао назвати најизворнијом појавом првочовека или његовог протоса, јер је он живео у апсолутно другачијим и неуобичајеним условима од свих неопходних за људски опстанак. Толико другачијим да се по логици ствари могао претворити у тератоантропоса! Напротив, њега је Дух Свети крепио а анђели га хранили док је живео у пећини и у пустињи. Још се он акридама и дивљим медом хранио (Мк. 1, 6).

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

И безумнима вели: „Ходите, једите хлеба мога, и пијте Вина које сам вам наточила.“ Оставите лудост и бићете живи, и идите путем

разума. (Приче Соломонове 9, 5-6). Божанска Софија то поручује Западној Цркви у вези са Причешћем под оба вида, не под једним. Она то чини кроз богословска уста Захарија Стефановић Орфелина који о томе слови у нас после шест векова; након 12-ог века када је пракса причешћивања под оба вида одавно била замрла у Западној, Римокатоличкој Цркви.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Црквоборне ствари бивају због оних људи који су се дали демонима на управљање.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Непажљиво и несамокритичко кидисање на теолошке теме као на извор и појило, не подразумева обавезно и наше спретно и зналачко гашење жеђи на њима.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Узрок нашој неблагодарности према добротвору није у његовој несавршености, јер он чини савршено дело, већ у нашој гордости.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Људи неутврђени у речи и делу истине саму лаж користе као закрпу да би, мисле они, закрепили одеротину. Али пошто проблем није спољашњи, него је менталне природе, то одеротина само већом бива.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Сагласно речима епископа бачког Иринеја, теологија је Предање и предавање генерација хришћана једног и истог Христа генерацијама потоњих хришћана, и тако кроз векове. Док је све ново, друго и другачије: јерес.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Свети старац Порфирије с Атона и Оропоса при одласку од нас наликовао је древној избразданој статуи од камена или дрвета; гласа иза и мимо баритона и баса, у који као да су се сливали гласови пророка, јеванђелиста и отаца, и одзвањали у дубинама његова бића.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Несамокритичност води у критику ради критике, нескромност одводи расипништву, немање смерности у раскалашност, несмирење у осуђивање, немолитвеност у захлађење срца и збацивање Христовог благог јарма, док презир браће доводи до братоубиства: практично или у помислима, свеједно је, јер су оба чина и начина мрски Богу.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Неко фалсификује своје биће слично мајстору за прављење и издавање лажних докумената. Дакле тако уверљиво, да фалсификатор сам не може да разликује свој оригинал од фалсификата.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Прелашћени се најбоље сналазе у својој самообмани.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Архијерејство једног надгради, а другог разгради.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Радост производи и натапа пшеницу, туга и очајање производи и натапа кукољ.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Пребивалиште светих по васкрсењу биће *Ново небо и Нова земља*, а несветих *пакао* и *огњено језеро*! Зато не можемо рећи: *Никуда ми нећемо одавде. Овде ћемо живети вечно*. Међутим, ту мањка објашњење; његова јеванђелска, предањска и откривењска подлога!

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Према расуђивању професора, епископа Иринеја Буловића, филолошки, историјски и археолошки приступ православном богословљу не захтева црквену веру, свете Тајне и подвиге, док је предањско и светоотачко богословље незамисливо без свега тога. Штавише, да између њих пролази та судбоносна линија раздвајања *ових овде и оних тамо*.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Са освештаним входом или литијом богословља кроз векове све је било у реду док није наступило његово *вавилонско ропство*. Затим је наступио период *повратка Оцима*, када се помислило да смо се његовога ропства ослободили. Међутим, уместо слободе појавило се богословље као *зизјуловитина*. Тако, ми данас имамо богословље као *зизјуловитину*, и опет *нисмо* слободни.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Према расуђивању епископа Иринеја Буловића *зоон неви (невси) тхеуменон* нема значење животиње која достиже напредак до обожења, него друго и другачије: Да је ту реч о сваком бићу као живом, пре свега људском, и да оно божанственим мановенијем или подстицајем може, и треба да достигне обожење.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Раздељеност језика ослабљује љубав и углађеност, али она зато и мржњу и псовку сузбија.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Савремено америчко културолошко достигнуће од трајне употребне вредности јесте псовка: њене первертоване језичке варијације; њезин демонски словар; њезин паклени циљ: вређање мајке и светиње; бацање клетви на друге; ... у сваком случају, од свих који би да напредују у животу тражи се оно што се очекује и од једног савременог филма: имати *новац, пиштољ и девојку*.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Док си млад, памет из главе силази ти доле; како стариш, памет ти се пење горе, према глави.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Постоји стварност према којој настају фото материјали и филмови, као што постоје филмови и фото материјали према којима се догађа стварност.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Када је Марко Сиотис, професор Новог Завета, упућивао речи професорима Светог Писма да их Господ сачува од лудила библиста, он је имао на уму чињеницу да су сами они, библисти, смислили прекор Господу Исусу Христу: тај и такав да Он ништа није написао, осим неколико речи по прашини пред фарисејима. И још, да су домети Његовога богословља само Његове проповеди.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Писма еп. Атанасија, *Његовој Светости Патријарху Српском Господину Иринеју* (Прво на празник Светих Апостола, 2019, писано латиницом, друго на Светог Великомученика Прокопија, 2019, Манастир Тврдош) класичан су пример обраћања другима *екс катедра*, било то од стране римског Папе, било од Цензора, било од Великог Инквизитора, све је једно и исто!

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Текстови који изазивају немир, раздражљивост и менталну озледу (текстови Христа Јанараса и епископа Максима Васиљевића, Јована Зизјуласа и Игнатија Мидића) више су плодови медитације и менталнога билдинга, неголи црквенога духа и етоса!

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Најподеснији начин да се нешто и неко изобличи: најпре они учени, а затим недоучке, јесте: да се то учини језиком једноставним. Јер прекоучке зазиру од јасног изражавања и описа ствари; саме ствари пак показују да су они наги: без маске и руха.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Како и када се гледа и говори из будућности? Тако и тада када на самом почетку схватиш да се на пример код пројекта *Residential Fellowship Programme for advanced study in the orthodox spirituality* не може, и неће радити о другоме до о Светогорској духовној Бази за обуку високих црквених официра и регрута ради будућих герилских упада Фанара у јурисдикције осталих Помесних Цркава! И све то са знањем и по директивама СИА-е и Вашингтона.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Ако не унесеш *документ* у свој књижевно-теолошки текст, он ће ти бити неисторичан и нестваран; неукусан и безмирисан; фантазмагоричан па и токсичан.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

На листу најновијих, и најдраматичнијих био-етичких проблема наше садашњости и будућности одскора су се уврстила и два проблема: чиповања, и комбиновања двеју природа: људске и анималне, са циљем стварања полиморфа и метаморфа. *А пропо* ових искушења, Господ да заклони нас, своје био-и-еко-етичке грешнике века сего.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Чистота је колевка богословља.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Сходно расуђивању Патријарха Павла постоје две теорије о првенству. Прва је везана за наш живот у Цркви сада и овде, друга за Царство Божје. У вези са првом опет, првенство зависи од града у коме столују суверен и патријарх, мада би оно требало да буде везано за место где су Господ и Апостоли живели и камо су се кретали. Замислимо сада до каквога би хаоса долазило када би га свако везивао за свој град?!

Првенства у Царству Небеском пак бити неће, јер ће на пример неки чобанин бити ближи Господу од свих патријараха и црквених величина.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Да би могао неустрашиво да пишеш и говориш о стварима и ликовима треба да ти је свеједно шта други пишу и говоре о теби; чак шта васколики свет о теби пише и говори, и шта ти смера и чини.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Кога побеђује његов карактер, тај није ни започињао подвиг преображаја сопственога карактера. Или опет, тај као да није ни окусио благодат свога крштења, коју је иначе примио да би се лично преобразио. Ара, човек непреображенога карактера јесте леви разбојник, и притом сам распет.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Подвижник би у борби са грехом као последњу реч која би се могла чути из његових устију изговорио баш ову: *Што горе по мене, то боље по мене!*

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Апропо Његошеве светости, за његову песму *Ноћ дужа вијека* се нимало не би могло рећи да је она платонска! Напротив. (Еп. бачки Иринеј).

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Ако хоћеш да будеш храбар, мораш бити слободан; и опет, слободан ћеш моћи бити само ако будеш био храбар.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Када неко огрезне у врашким пословима Срби Метохијскога Подгора говоре да је такав *враговима поткован, или да су га врагови потковали.*

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Мантија је монахова друга кожа. Монах који то не схвата, враћа се *паки на первоје.*

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Студија епископа Иринеја Буловића *Путеви Српског богословља* с једне стране звучи као *Потопљена катедрала* Клода Дебисија, а с друге наличи мермерном православном храму који стоји на гори.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Други играчи и голгетери су преузели капитенство Атанасија Јевтића, јер је у међувремену он напустио своје место савезног капитена и голгетера у тиму.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Ауторски текст сличи трудници: док јој се не наврши девет месеци трудноће, она не може да се породи; односно текста, да се он уобличи.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Сви до једнога другоме дугујемо љубав. Али то не значи да свако може свакога гледати у теме. Ко то не би чинио: узвраћао љубављу, значило би да није слободан; јер, слобода је незамислива без љубави. А ко би и поред тога опет другога гледао у теме, не би могао ни смео да другога нагони на љубав.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Ако бисмо неке били криви, тај и да говори да смо такви не може доказати то. Зашто нас дакле неко бије и туче када не може да наведе убедљив разлог за то, требало би га питати?

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Демонско је искушење и стање када данас сваки поглед на жену са којом нисмо у сродству води у постељу са њом. Исто то се може рећи и у вези са мушкарцем.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Ево разлога *повучености у себе* Срба мештана са Метохијскога Подгора: Србин мештанин у центру. Први круг око њега Шиптари римокатолици; други круг Шиптари муслимани; трећи круг безбожни мештани Срби и самозвани Црногорци; док у свакој српској кући по један домаћи *ђаво од човека, џаво од деда-стрица, џаво од ујака, џаво од стрине*, ... који свима загорчава(ју) живот.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Хришћани знају шта се налази у обрнутој или есхатолошкој перспективи. Итекако би они да напусте свет и да иду да бораве са Господом, али треба бити овде и живети по Јеванђељу; вршити Божју вољу; словесно стадо напасати; звање народа Божјег даривати му, од човекоубице од искони избављати га ... Ни највећим Божјим људима: ап. Павлу, светом Григорију Палами, Порфирију, Паисију, Софронију, ... није било дато да бораве непрестано у иступљењу! А све то због свих оних око њих: блиских и удаљених.

Живети у обрнутој перспективи тек не значи живот обрнут и изврнут наглавачке. И опет не значи ударати широким путем, налично нашим преученим незналицама духовних ствари.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Не треба бити ни старотарац ни новотарац, него предањски хришћанин. Такав бити и у петле, и у подне и у акшам.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Новац је наш први и последњи психометар.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Страсти претварају људе у циркузанте, а заједницу у циркус; њих у opakљене духове, а њу у паклене кругове.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Страдања Српскога, у планетарној заједници, народа, показатељи су да је он Божји, и изабран да сведочи о Божјој величанствености.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

У Саборима и Синодима Православних Цркава седе архијереји којима су дате силе јаче од атомских, неутронских, термонуклеарних, ... и они треба да их активирају стално, и непрестано, еда би се сав свет православних хришћана купао у светости.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Мајчинство је бол у срцу (Васиљка Војиновић, дефектолог).

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Слабине се моје расточише и нема исцељења телу моме: гласи исповест сваког људског бића-грешника чији су се греси умножили сврх главе његове.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Не снашло Те оно што Ти мисли, и што о Теби говори и пише онај, који се ушанчио у самооправдавању свега што чини себи, док уствари лично говори и сведочи о теби.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Полемички богослов у борби *са претирачима овога века* запада у искушење да му се потискује и повлачи, па и гаси његово молитвено богословље. Друго искушење у богословствовању јесте насилност ако је моћан, а лицемерство аколи је немоћан па му треба одбрана. Треће је стање када се тражитељи душе богослова ужурбавају, ишту му зла говорећи погубне ствари, и по цео дан смишљају лукавства, а он као глув не слуша, и као нем не отвара уста своја, ... (Пс. 37/38, 12-13).

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Када човек неотпоран на грех говори о својој грешности, он тада као да тепа себи грешноме.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Ко не љуби Господа свим својим бићем, тај свим својим бићем не може ни да Га брани.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Ко је самовољан, не мари за Божји промисао, који га онда ни не дотиче, већ потпада под Божје допуштење; а то је опет – власт његове самовоље.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Ако и застарева, наука има своју историју, чиме и сведочанство о актуелности свога тренутка и епохе.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Ко занемари пут спасења изгубио је пут спасења.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Многи људи не познају многе људе јер мисле да их познају на основу прича тих и оних људи и кланова, и на основу оних и ових ранијих и садашњих клевета, било то обостраних, било свих против свих. И још други људи мисле да познају друге људе на основу улога које су им наменили, укључујући и улогу исповедника, са циљем да лакше и преко њих, макар ови били неовлашћени за то, забашуре своје грехе и злочине па да наставе даље и по старом као, наводно, оправдани.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Ако припадаш клану, све ти је дозвољено, и бићеш кован у звезде. Ако ниси, мораш бити и оно што ниси. Клан ће стално деконструисати твој лик, и мрцварити те. И тек ће те једнога дана други васкрсавати на неком другом месту. Али теби нека је свеједно, и сада и тада.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Протестантско-секташки, нецрквено-непредањски, и атеистичко-пропагандистички опис Православне Цркве од стране свештеника Владана Перишића, гласи:

„Она је превозно средство које је некуда усмјерено...”

Коментар еп. Давида: Куда је усмерено?

Владан Перишић: *Црква није циљ за себе...*

К. еп. Д: За кога је циљ?

Сама по себи није циљ, Црква је средство којим сви људи треба да сазнају Бога...

По чему је другоме циљ, и на који конкретан начин сви људи треба да Га спознају?

У срједишту хришћанске поруке није Црква, него Бог...

У којем је то другом, нецрквеном средишту Бог?

За хришћанство није и не смије бити централна Црква него спасење цијелога свјета. Хришћани не смеју бити усмјерени на саме себе, него на свијет у којем су. Црква је ту само инструмент, додуше она је инструмент који свира Бог, попут лире коју свира Орфеј...

Шта друго осим Цркве треба да буде централно, или, где се то врши спасење света? Како то хришћани мимо себе, и опет не на себе смеју да буду усмерени на свет у којем се налазе?

Да ли је Црква само свирачки инструмент, попут Орфејеве лире по којој добује Бог?

Црква, дакле није Царство Божије, па чак ни Царство Божије на Земљи, јер Царство Божије на Земљи не постоји...

Да ли је Христос Царство које нам је дошло, и које је већ са нама и међу нама? Зар Христос не борави на небесима и зар се Духом Светим непрестано не враћа у историју на Земљи?

Никаква еклисиологија не може створити Царство Божије на Земљи, али може створити илузију како је она уствари Црква, што црквени идеолози и чине...

Да ли црквена проповед омогућује да прилазимо ближе Царству које је међу нама и међу нама, и да ли су црквени благовесници идеолози?

Највише што једна еклисиологија може јесте да помогне да Црква не поприми форму супротну Царству Божијем, чиме би Исусову поруку учинила невјеродостојном, и то је већ велика ствар...

Да ли је Исус само Исус или је Он и Господ Христос, и да ли нам Он само шаље поруке, или је са нама и ми са Њим, и у Њему?

Надаље Црква није првенствено институција и хијерархија, и не треба да функционише на темељу детаљно разрађеног Црквеног права и свеобухватног овлашћења епископске службе; насупрот томе Црква је духовна стварност...

Зар Христос није конституисао Цркву, зар Дух Свети не институише Цркву, зар ју Он није устројио и у њој дао разноврсне службе да би се изграђивало Његово Тело? Зар у њој није све устројено по реду и поретку да би сви равномерно узрастали до пуноће раста Тела Христовога? Шта се подразумева под духовном стварношћу Цркве?

Институција и хијерархија може да постоји, можда чак у људском свјету и мора да постоји, али све интезивнијим наглашавањем институције и хијерархије кроз вијекове, духовни вид Цркве постепено је маргинализован. У таквим случајевима теологија мора реаговати, а то су они случајеви када је Исусова порука заклоњена црквенима формама којима се даје готово божанско порјекло, као и различитим уредбама вишега клира, које се снагом и свеобухватношћу своје примјене не ријетко уздижу изнад самога Јеванђеља...

Црква је Тело Христово, не апстракција. Дух Свети не институише Цркву докетистички, несторијански, замагљено. У сваком тренутку ми видимо Цркву јер се у њој крећемо и у њој јесмо. Зар ми нисмо њени чланови, и њено изабрање, њена клирономија?

Зар целокупна црквена установа није божанско смотреније или Домострој, непрестано конституисање и задахњивање Јеванђељем свега живљења нашег, које се по њему онда и равна? Зар Господ није дао једне да буду Апостоли, друге учитељи, па пророци, презвитери и ђакони, надзиратељи, еда би сви бринули о Телу и узимали благодатнога учешћа у изворним, идентитетским службама Христовим у Цркви?

Тачно је да Црква баца свијетлост на живот свијета или би барем то требало да чини, али та свијетлост није њена него Христова; она је попут Мјесеца који само рефлектује свијетлост Сунца...

Зар Христос давши себе за Цркву, није са собом и сву своју славу дао њој, но која се свакоме открива према његовој моћи и ревности да заједничи са Њим?

У тој аналогiji Бог је Сунце, а Црква је само Мјесец, зато Црква није свијетлост народима, него она народима само одражава свијетлост која је једино Христос. Према томе задатак Цркве је да ухвати нешто од Христовог свијетла и да га рефлектује у свијет, а не да се самозадовољно затвара у своја стварна или самоумишљена постигнућа...

Сва слава њена, и ње као Христове невесте, пресветло сија тројичном светлошћу.

Како се то Црква затвара у самоумишљена достигнућа када знамо да је она отворена заједница у непрестаном ширењу према свим људима. И опет, да је она безгрешна, без мане и мрље, света и пречиста Невеста Христова? Док се њени чланови лече од плегме Адамове.

Молимо Васкрслог Господа да нам не дозволи да се уљуљкамо у погрешној представи о Цркви као Царству Божијем; као да је довољно само то што идемо у Цркву или што смо монаси, презвитери или епископи, патријарси или папе, па да будемо спасени...

Црква није погрешна представа Царства Божјега него је она заруке Царства које је већ наступило, но не у пуноћи, јер се још није сасвим испунило време њенога боравка на земљи као Божје Скиније која ће се у своје време преобразити у Божје Царство и Нову Земљу.

Господ од нас тражи више, много више, а то је да будемо људи. За наше спасење су пресудна само конкретна дјела љубави, која долазе из човјековог срца, без рачунице, а то се своди на дјела милосрђа: напојити жедног, нахранити гладног, одјенути голог, посјетити болесног и утамниченог, покопати мртвог, не оставити пријатеља у невољи, не мрзети непријатеља, бити члан Цркве, а поготово онај који управља Црквом значи да се односи према људима на Исусов начин; ...

Зар Господ не тражи од нас да се непрестано кајемо, исправљамо и преображавамо у обожене људе, крећући се од добра ка наддобру – јединоме Доброме Господу, Који жели да ми будемо тамо где је Он?

И служити им, а не подјармљивати их демагогијом како би они нама служили ...

Сигурно да је величина у служењу људима, а не у подјармљивању њих самих чак не ни својим ценовницима и корванама и умреженим новцима.

Онима који истински воле, а то значи воле на дјелу, онако како смо управо набројали, на скривен начин дат је Дух Свети, зато је истинска Црква духовна стварност. Из свега произилази да Црква није крај и циљ нашег путовања; она је, као нека стабилна лађа, чија стабилност потиче од Исуса Христа, који је у њој...

Зар истинска Црква није оваплоћени Логос и њен Кормилар, небоземна стварност коју устројава Свети Дух ради пријемчивости за спасење? Истовремено и лука спасења, и оних који се спасавају ...?

Добро средство за достизање тог циља, мирне луке, Царства, Бога...

из своје превелике човекољубивости Бог је подарио такво средство...“

Зар Црква није живот и животи, сада и овде претакање нашега живота и живота Христовога по моћи наше вере, наде и љубави? Искање могућности још приснијег причешћивања Христом у незалазноме дану Царства Божјега. Чијих смо зарука ми реални причесници, и то у границама богопричастија у благодатним Тајнама, по сили делатне љубави према Богу и ближњима. Ревносном стицању врлина, које су такође христолике све до једне...

Бесједа о. Владана Перишића – Црква као лађа (Матеј 14,22-34).

<https://eparhija-zahumskohercegovacka.com/?p=62232>

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Нелогично је и богохулно и јеретички речено о васкрсењу ово што је у закључку беседе речено од стране свештеника Владана Перишића: „Ако је све ово тачно, онда Васкрсење у крајњем случају уопште не мора да подразумева да гроб мора бити празан каквог су га у недјељно праскзорје затекле Исусове пратиље. То што је у Исусовом случају ипак био испражњен само је зато да би ове жене које су у зору дошле да Га обиђу лакше повјеровале у Његово Васкрсење, а не зато што Васкрсења не би могло бити без празног гроба ...“ (Бесједа о. Владана Перишића – Пасха 2019. <https://eparhija-zahumskohercegovacka.com/?p=55685>)

У вези са невештим и немуштим и неправославним изјавама свештеника Владана Перишића о Васкрсењу и о Цркви – треба се веома уплашити за њега! Његове инсинуације и тврдње о телу у гробу претварају само тело у леш, упркос васкрсењу, а душу чине луталицом попут фантома или авети широм пространстава поднебесја?! По њему, остати без Цркве онаквом каква све она јесте, значи остати са њом само онаквом какву је он види и исповеда: као једно бесплатно превозно средство до Исуса ...?! Овим и оваквим ставовима који се бране тврдоглаво, чак гвозденим

логиком, може се макар и невољно завршити у таласима и дубинама јереси. Тако нагло и брзо да заврши у таласима житејскога мора, како се човеку иначе дешава!

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Да „Целе цркве могу да погреше“ (Епископ Максим Васиљевић, *Слобода Отаца као мучеништва (или: против камуфлаже и неосетљивости)*), – у вези са овом изјавом треба приметити да људи у Цркви погреше, и да греше, но никада не и она, сама Црква! Па ни тада не греша она православна када се њено чланство верника сведе рецимо, на обим од неколицине светих: Атанасија Великог и Кападокијаца, Максима Исповедника и Фотија Великог, митрополита Григорија Паламе и Марка Ефеског ... <https://teologija.net/tag/episkop-maksim-vasiljevic/>;

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Свет не зна да функционише другачије до кроз робно-новчане односе и на темељу трију искушења која је Сатана предложио Христу: стомакоугађања, славољубља и среброљубља, а која је Христос преокренуо у: послушност, добровољно сиромаштво и целомудрије; или у: молитву, пост и трпљење.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Подстрекачи за мисао о симбиозису теологије и науке свакако су и микробиолози, заступници интелегентног дизајна. Они у својим наступима знају да буду суверени водичи кроз људско тело и наши известиоци о свим дешавањима у људском бићу, подједнако и у бићу света. Ми, када има разлога да им не поклањамо поверење у нечему везаном за њих и за њихов рад, нећемо га поклонити, међутим, ради ствари које смо кадри да проценимо код њих као ваљаних, итекако ћемо их уважавати.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Освета по аналогији одговорности и паритету кривице нема пандана ни у животињском свету. У том смислу се нико неће тако вешто, чак „богословски научно“ осветити своме брату као брат, или своме оцу као син или своме учитељу као ученик.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Јучерашњи сајнсфикшн већ данас ће прећи у сајнсфакт, а сутра у сајнспаств.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Реално стање ствари не поклапа се сасвим са нашом представом о самој стању ствари, те би зато требало улазити у њега са мање мисли и представа, емоција и адреналина, а са више уздржања и молитве.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Љубав све, баш све поравнава.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Само под надахнућем Духа Светога пребивајући, и Њиме очи оснажујући, ми код себе и других можемо сагледавати право и тачно стање ствари.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Од полуучених и преучених Срба, подједнако и од њихових богослова, притом свих непослушних и несмирених – Србији производе свакојакe пропасти њеног народног тела и етоса.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Када о неким људима суде који им нису по укусу, неки сујетни и горди коментатори текстова Форума са Сајтова Поуке.орг и Теологија.нет (у већини православни теолози и хришћани) исмевају, а појединци и проклињу: не само личности критикованих, него и сами њихов геном и ДНК спиралу.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Само прочишћено и поједностављено, унисоно црквено ромејско-српско појање прима се целим бићем, и притом крепи и појце и вернике храма. Када то кажемо, ми имамо на уму женски хор под руководством др Саре Пено.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Жеља богослова да по сваку цену постане нови богослов може оваквог новајлију у богословљу да одведе у бездан јереси.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Монах хришћанин, неутврђен у подвигу, убрзо по монашењу наставља да живи по стихијама овога света, и да се одаје лицемерству. У том, у правцу световњака он дела по своме рукоположењу, па и по својој епископској хиротонији, остајући лично непромењен. Немар према хришћанском предањском живљењу вргава га у немар за спасењем, докле га исти вргава у грехе помоћу којих ђаво влада људима, као што ће и самим њиме овладати. Обузет свим гресима он се само користи Црквом, и разара је по навици. Тако сада, обузет духом овога света, он почиње сасвим светски и да мисли и да расуђује, па и са самом глупошћу да се граничи. А када једанпут пређе и црту глупости, он ће и црту криминала достизати, те ће убудуће и све по глупости и злоћи мислити и радити. Надаље, и сва његова будућност биваће му угрожавана због криминалних радњи, које ће сада већ и у својој злоћи будући, морати да окуси. И само је питање времена када ће такав погинути и душу изгубити, будући да се ухватио у мрежу исплетену од лењости и лицемерства, глупости и криминала. До тада пак, он ће друге осуђивати, као што их је и досад за

све и свашта осуђивао, па и за цензорство и инквизицију, притом седећи на брду својих лешева и наздрављајући онима на које се намерачио да и њих што пре придода гомили. Такав је дакле започео као покајник и монах, а завршио као разбојник и шизофреник.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Савест је наш учитељ и наш тешитељ, наш изобличитељ и наш мучитељ.

Господе Исусе Христе

помилуј ме и свет Твој

Незнање зна да буде избављење од судбине.

Господе Исусе Христе

помилуј нас и свет Твој

Онај коме дојади живот, он се свесно и вољно окреће к смрти као решењу.

Епископ крушевачки Давид